

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS SOCIALINĖS PADĖTIES PAGRINDU

ĮSIGYJANT BILIETĄ Į PRAMOGŲ PARKĄ

TYRIMO

2025-07-01 Nr. (25)SN-101)SP-34

Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) 2025 m. balandžio 2 d. gautas pareiškėjo (pareiškėjo duomenys Tarnybai žinomi; toliau – Pareiškėjas) skundas, kuriame teigiama, kad jis yra nuolatinis pramogų parko „Adventica“ (toliau vadinama ir Pramogų parkas) lankytojas, tačiau 2025 m. kovo 9 d. atvykus į parką įsigyti bilietą, jam buvo pasakyta, kad jam vienam negali parduoti bilieto, tačiau negalėjo aiškiai nurodyti priežasties. Pareiškėjas kreipėsi į parko „Adventica“ administraciją el. paštu, prašydamas paaiškinti, dėl ko nebuvo įleistas. Parko administracija el. laiške paaiškino, kad pakeistos pramogų parko taisyklės, dėl kurių suaugę asmenys negali būti įleidžiami, jeigu jie nelydi nepilnamečio asmens.

Pareiškėjas akcentavo, jog Lietuvoje sparčiai auga susidomėjimas fiziškai aktyviu laisvalaikiu, daugėja sporto klubų, atsidaro aktyvaus laisvalaikio parkai. Dirbtinis ribojimas naudotis aktyvaus laisvalaikio paslaugomis prieštarauja visuomenės sveikatos ir gerovės principams.

Skunde pareiškėjas pažymėjo, kad tokiu ribojimu asmenys, neturintys nepilnamečių vaikų (globotinių, įvaikių), yra diskriminuojami socialinės padėties pagrindu.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierė 2025 m. balandžio 7 d. raštu Nr. (25)SN-101)S-184 „Dėl informacijos pateikimo“ kreipėsi į Pramogų parko vadovą, prašydama per 5 darbo dienas nuo reikalavimo gavimo dienos (kuo skubiau) pateikti paaiškinimą dėl galimos diskriminacijos minėtu pagrindu ir atsakyti į klausimus: „Ar į pramogų parką „Adventica“ įleidžiami suaugę asmenys be nepilnamečių vaikų? Jeigu ne, dėl kokios priežasties? Ar pramogų parkas „Adventica“ yra pritaikytas suaugusių asmenų laisvalaikio praleidimui? Jeigu taip, ar suaugusiems asmenims skirtos laisvalaikio

praleidimo zonos yra atskirtos nuo vaikų zonos? Tuo atveju, jei suaugęs asmuo ateina su nepilnamečiu vaiku, ar yra tikrinamas giminystės ryšys? Jei taip, kokius dokumentus reikia pateikti? Tuo atveju, jei suaugęs asmuo ateina su nepilnamečiu vaiku, ar pramogų parke „Adventica“ yra sudaryta galimybė nepilnametį vaiką palikti vaikams skirtoje zonoje, o suaugusiam asmeniui leisti laisvalaikį kitoje parko zonoje?“

Taip pat paprašyta pateikti kitą reikšmingą informaciją, susijusią su Pareiškėjos skunde išdėstytomis aplinkybėmis.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė :

2025 m. balandžio 10 d. Tarnyboje gautame rašte (toliau – Raštas) Pramogų parko vadovas paaiškino, kad į pramogų parką „Adventica“ suaugę asmenys be nepilnamečių vaikų nėra įleidžiami. Šis sprendimas yra įtvirtintas Pramogų parko taisyklėse (prieinama viešai:

<https://www.adventica.lt/taisykles>) (toliau – Taisyklės). Taisyklių papildymas įsigaliojo nuo 2025 m. kovo 18 d. Rašte pažymėta, kad šio sprendimo priežastys yra kelios: Pramogų parko koncepcija – „Adventica“ yra šeimos pramogų parkas, orientuotas į laiką kartu su vaikais. Parko erdvės ir pramogos sukurtos taip, kad suaugusieji galėtų aktyviai leisti laiką kartu su prižiūrimais vaikais, taip stiprinant šeimos ryšius; saugumo užtikrinimas – sprendimas priimtas atsižvelgiant į gautus rašytinius lankytojų (vaikų globėjų) skundus ir susirūpinimą dėl pavienių suaugusių asmenų buvimo parke ir galimai netinkamo jų bendravimo su vaikais (prašymų apsikeisti kontaktiniais duomenimis, pasidalinti gyvenamosios vietos ar mokymosi įstaigos detalėmis). Pramogų parką valdanti bendrovė yra gavusi skundų iš tėvų ir mokymo įstaigos, kad Pramogų parke lankosi suaugęs asmuo be vaikų, dėl kurio kiti parko lankytojai – vaikai ir juos lydintys asmenys – jaučiasi nesaugiai. Siekiant užtikrinti saugią aplinką vaikams, buvo nuspręsta riboti suaugusiųjų asmenų patekimą be nepilnamečių vaikų. Pramogų parkas „Adventica“ yra pritaikytas suaugusiųjų laisvalaikio praleidimui kartu su vaikais, kuriuos jie lydi ir prižiūri. Daugelis pramogų yra sukurtos taip, kad jomis galėtų naudotis ir vaikai, ir suaugusieji kartu.

Tačiau Pramogų parke nėra įrengta jokių atskirų zonų, skirtų išskirtinai tik suaugusiųjų laisvalaikiui. Visos pramogų erdvės yra bendros vaikams ir juos lydintiems suaugusiems. Atsižvelgiant į tai, kad nėra atskirų zonų suaugusiems, bei vadovaujantis Pramogų parko šeimos koncepcija ir saugumo sumetimais, suaugusiems asmenims pramogauti Pramogų parke vieniems (t. y. atvykus be

vaiko ir aktyviai jo neprižiūrint pramogų metu) nėra leidžiama.

Rašte nurodoma, kad atvykus suaugusiam asmeniui su nepilnamečiu vaiku, giminystės ar globos ryšys nėra tikrinamas. Jokių specifinių dokumentų, įrodančių ryšį su vaiku, pateikti nereikalaujama. Suaugęs lydintis asmuo gali būti vienas iš tėvų, senelių, vyresnių brolių, seserų, dėdžių, tetų, globėjų ar rūpintojų, ar kitų asmenų, Pramogų parkas „Adventica“ konkretaus ryšio niekada netikrina. Pagal Taisyklės ir Lietuvos Respublikos teisės aktus, vaikai nuo 7 metų amžiaus gali būti palikti pramogauti parke vieni. Tokiu atveju juos atlydėjęs suaugęs asmuo (globėjas) privalo užpildyti ir pasirašyti specialią Tėvų (globėjų) atsakomybės formą (prieinama: <https://www.adventica.lt/foto/tevu-atsakomybes-forma-4d21.pdf>).

Rašte atkreiptas dėmesys, kad „Adventica“ parkas neteikia vaikų priežiūros paslaugų. Net ir pasirašius minėtą formą, visa atsakomybė už vaiką, jo saugumą ir elgesį parke tenka tėvams (globėjams). Pramogų parke nėra specialiai įrengtų zonų, kur vaikai būtų paliekami personalo priežiūrai. Suaugęs asmuo, pasirašęs formą, gali nebūti parko pramogų erdvėje tuo metu, kai vaikas (nuo 7 metų) pramogauja, tačiau jis išlieka visiškai atsakingas už vaiką. Pramogų parke nėra atskirų zonų, skirtų pramogauti tik suaugusiesiems. UAB „Smagus“, valdančios Pramogų parką, veikla yra orientuota į šeimų su vaikais poreikius, o Taisyklės ir veiklos organizavimas yra skirti užtikrinti kuo saugesnę ir pozityvesnę patirtį pagrindiniams Pramogų parko lankytojams – vaikams ir juos lydintiems bei prižiūrintiems suaugusiesiems. UAB „Smagus“ savo veikloje – tiek darbuotojų, tiek ir savo lankytojų atžvilgiu taiko aukščiausius elgesio, dorovės ir moralės standartus. Bendrovė žino bei vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo išaiškinimais ir tuo, kad Lietuvos Respublikos teisės aktai saugo ir santuokos nesudariusių vyro ir moters bendrą gyvenimą, kuris grindžiamas pastoviais emocinio prierašumo, tarpusavio supratimo, atsakomybės, pagarbos, vaikų bendro auklėjimo ir panašiais ryšiais bei savanorišku apsisprendimu prisiimti tam tikras teises ir pareigas, kurie yra konstitucinių motinystės, tėvystės ir vaikystės institutų pagrindas. Bendrovė užtikrina visų šeimų lygias teises ir galimybę naudotis pramogų parko „Adventica“ paslaugomis. Sprendimas neįleisti suaugusiųjų be vaikų yra pagrįstas siekiu apsaugoti vaikus ir šeimas ir atliepti kitų lankytojų išreikštą saugios aplinkos poreikį.

Rašte taip pat pažymėta, jog bendroji taisyklė neįleisti suaugusiųjų be vaikų gali turėti išimčių specialių, iš anksto paskelbtų renginių metu. Tokiais atvejais, priklausomai nuo renginio pobūdžio ir tikslinės auditorijos, suaugę asmenys gali būti įleidžiami į konkrečias parko zonas, skirtas tik tam

renginiui jo vykdymo laiku ir atskirtas nuo bendro parko lankytojų srauto. Pavyzdžiui, parke yra vykę specializuoti sporto renginiai (pvz., Ekstremalaus bėgimo su kliūtimis OCR varžybos), filmavimai (pvz., YouTube turinio kūrimas) ar edukaciniai renginiai (pvz., „Dyslexia | Raidė kaip išraiška“), kurių metu lankymosi sąlygos galėjo skirtis nuo įprastinių parko taisyklių ir tam tikrose zonose galėjo dalyvauti tik suaugę asmenys.

Lygių galimybių kontrolierė
k o n s t a t u o j a :

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar Pramogų parkas, vykdydamas Taisyklių nuostatą, draudžiančią įleisti suaugusius asmenis, nelydinčius nepilnamečių vaikų, nediskriminuoja Pramogų parko lankytojų socialinės padėties pagrindu, tai yra, ar Pramogų parkas nepažeidė Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto, reglamentuojančio paslaugų teikėjo pareigą įgyvendinti lygias galimybes, nepaisant, be kita ko, socialinės padėties.

Pažymėtina, kad tiek Europos Sąjungos, tiek nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija, pačia bendriausia šio žodžio prasme, reiškia teisių sumažinimą arba atėmimą tam tikrai kategorijai asmenų dėl kokių nors jiems būdingų požymių. Diskriminacijos sąvoka paprastai siejama su lygių galimybių, lygiateisiškumo pažeidimu, o nediskriminavimas – su asmenų lygaus traktavimo, lygių galimybių realizavimo kategorijomis. Konstitucinė nediskriminacijos samprata atskleidžiama remiantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsniu, kuriame nustatyta, kad įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs, ir nurodoma, jog žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu.

Aiškindamas Konstitucijos 29 straipsnio nuostatas, Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas, kurio turi būti laikomasi ir leidžiant įstatymus, ir juos taikant, įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai, taip pat kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas reiškia žmogaus prigimtinę teisę būti traktuojamam vienodai su kitais, asmenys negali būti diskriminuojami, jiems negali būti teikiama privilegijų (be kitų, Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d., 2016 m. spalio 27 d. nutarimai). Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo,

įsitikinimų ar pažiūrų požymius (be kitų, Konstitucinio Teismo 2017 m. gruodžio 19 d. išvada, 2019 m. sausio 11 d. nutarimas). Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas būtų pažeistas, jeigu tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, būtų kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisinamas (be kitų, Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 20 d., 2003 m. gruodžio 30 d. nutarimai).

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, kurios tikslas – saugoti pagrindines žmogaus teises, atitinkančias Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos garantuojamas teises, III antraštinėje dalyje, skirtoje lygybei, įtvirtintas lygybės prieš įstatymą principas (20 straipsnis), taip pat įtvirtintas bet kokios diskriminacijos draudimas, ypač dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos (21 straipsnio 1 d.).

Pareiškėjo teigimu, 2025 m. kovo 9 d. atvykus į Pramogų parką įsigyti bilietą, jam buvo nurodyta, kad jam vienam negali parduoti bilieto. Parko administracija el. laiške paaiškino, kad pakeistos Pramogų parko taisyklės, dėl kurių suaugę asmenys negali būti įleidžiami, jeigu jie nelydi nepilnamečio asmens. Skunde Pareiškėjas pažymėjo, kad tokiu ribojimu asmenys, neturintys nepilnamečių vaikų (globotinių, įvaikių), yra diskriminuojami socialinės padėties pagrindu.

Socialinė padėtis – asmens padėtis, kurią lemia jo šeiminė padėtis, įgytas išsilavinimas, kvalifikacija ar mokymasis ir studijos mokslo ir studijų institucijose, turima nuosavybė, gaunamos pajamos, teisės aktuose nustatytos valstybės paramos poreikis ir (arba) kiti su asmens turtine padėtimi susiję veiksniai (Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 8 dalis).

Pareiškėjas nurodo, kad neturi nepilnamečių vaikų, tačiau remiasi aplinkybe, jog Lietuvoje sparčiai auga susidomėjimas fiziškai aktyviu laisvalaikiu, daugėja sporto klubų, atsidaro aktyvaus laisvalaikio parkai. Pareiškėjo įsitikinimu, dirbtinis ribojimas naudotis aktyvaus laisvalaikio paslaugomis prieštarauja visuomenės sveikatos ir gerovės principams.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punktą, įgyvendindamas lygias galimybes, prekių pardavėjas, gamintojas ar paslaugų teikėjas, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, privalo visiems vartotojams sudaryti

vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas.

Vadovaujantis šia nuostata, visiems paslaugų gavėjams, nepriklausomai nuo jiems priskirtino požymio, turi būti sudarytos vienodos sąlygos gauti tokias pačias paslaugas.

Pramogų parko teigimu, šeimos pramogų parkas orientuotas į laiką su vaikais. Parko erdvės ir pramogos sukurtos taip, kad suaugusieji galėtų aktyviai leisti laiką kartu su prižiūrimais vaikais, taip stiprinant šeimos ryšius. Sprendimas dėl saugumo užtikrinimo priimtas atsižvelgiant į gautus rašytinius lankytojų (vaikų globėjų) skundus ir susirūpinimą dėl pavienių suaugusių asmenų buvimo parke ir galimai netinkamo jų bendravimo su vaikais (prašymų apsikeisti kontaktiniais duomenimis, pasidalinti gyvenamosios vietos ar mokymosi įstaigos detalėmis). Pramogų parką valdanti bendrovė yra gavusi skundų iš tėvų ir mokymo įstaigos, kad Pramogų parke lankosi suaugęs asmuo be vaikų, dėl kurio kiti parko lankytojai – vaikai ir juos lydintys asmenys – jaučiasi nesaugiai. Siekiant užtikrinti saugią aplinką vaikams, buvo nuspręsta riboti suaugusių asmenų patekimą be nepilnamečių vaikų. Pramogų parkas „Adventica“ yra pritaikytas suaugusiųjų laisvalaikio praleidimui kartu su vaikais, kuriuos jie lydi ir prižiūri. Daugelis pramogų yra sukurtos taip, kad jomis galėtų naudotis ir vaikai, ir suaugusieji kartu.

Diskriminacija Lygių galimybių įstatyme apibrėžiama kaip tiesioginė ir netiesioginė diskriminacija, priekabiavimas, nurodymas diskriminuoti lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu. Tiesioginė diskriminacija – elgesys su asmeniu, kai lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu jam taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui. Netiesioginė diskriminacija – veikimas ar neveikimas, teisės norma ar vertinimo kriterijus, akivaizdžiai neutrali sąlyga ar praktika, kurie formaliai yra vienodi, bet juos įgyvendinant ar pritaikant atsiranda ar gali atsirasti faktinis naudojimosi teisėmis apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, nebent šį veikimą ar neveikimą, teisės normą ar vertinimo kriterijų, sąlygą ar praktiką pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Pažymėtina, jog Lygių galimybių įstatymas numato tiesioginės diskriminacijos išimtis, vienoje iš jų pažymima, jog tais atvejais, kai ribojimų, specialių reikalavimų arba tam tikrų sąlygų dėl asmens socialinės padėties teisinį reguliavimą pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis, atsidūrimas skirtingoje padėtyje dėl socialinės padėties nėra laikytinas tiesiogine diskriminacija.

Remiantis Pramogų parko Taisyklėmis, „vaikai iki 6 metų imtinai į pramogų erdvę įleidžiami tik su lydinčiuoju pilnamečiu asmeniu. Vaikus nuo 6 iki 12 metų imtinai privalo lydėti pilnamečiai tėvai/globėjai. Pageidaudami palikti nepilnametį pramogų erdvėje be priežiūros, jie pasirašo leidimą bilieto pirkimo metu kasoje. Nepilnamečiai nuo 12 iki 18 metų gali erdvėje likti vieni tik pateikę tėvų/globėjų pasirašytą ADVENTICA parko atsakomybės formą. Suaugę asmenys į ADVENTICA parką įleidžiami tik su nepilnamečiais vaikais, kaip lydintieji asmenys.“

Pažymėtina, jog Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymas, kurio paskirtis – užtikrinti vaiko teisių ir laisvių įgyvendinimą, gynimą ir apsaugą, stiprinti tėvų ir kitų vaiko atstovų pagal įstatymą atsakomybę ir galimybes rūpintis vaiku, užtikrinti vaiko interesus, nustatyti pagalbos vaikui ir šeimai ar kitiems jo atstovams pagal įstatymą organizavimo pagrindus, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Konstitucijos, Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijos (Vaiko teisių konvencijos), jos fakultatyvių protokolų ir Jungtinių Tautų vaiko teisių deklaracijos nuostatas, apibrėžti vaiko teisių užtikrinimo ir apsaugos mechanizmus, vaiko teisių apsaugos sistemos institucijas, jų veiklos teisinius pagrindus ir bendrąsias atsakomybės už vaiko teisių pažeidimus nuostatas, reglamentuoja vaiko teisę į saviraiškos laisvę, poilsį ir laisvalaikį. Pagal šią nuostatą vaikas turi teisę į poilsį ir laisvalaikį, atitinkantį jo amžių, sveikatos būklę ir poreikius. Vaikas turi teisę žaisti, kurti meno kūrinius, dalyvauti kultūriniuose renginiuose, sporto žaidynėse ir jo amžių bei brandą atitinkančiuose kituose renginiuose. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos steigia ir remia vaikų sporto, kūrybos, laisvalaikio ir sveikatingumo centrų, vaikų dienos centrų, stovyklų veiklą. Pagal valstybės ir savivaldybių finansines galimybes yra remiami nevyriausybinių organizacijų įsteigti vaikų dienos bei kiti centrai, skirti vaikų saviraiškai, jų gebėjimams ir įgūdžiams ugdyti (Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo 18 straipsnis).

Pažymėtina, jog tarptautiniuose ir nacionaliniuose teisės aktuose užtikrinta vaikų teisė sportuoti ir žaisti (Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo 18 straipsnio 1–3 dalys; Vaiko teisių konvencijos 4 ir 31 straipsniai; Jungtinių Tautų vaiko teisių deklaracijos 7 principas). Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo 4 straipsnio 1 punkte nustatyta, kad valstybės ir savivaldybių institucijoms

ir įstaigoms, nevyriausybiniams organizacijoms, kitiems fiziniams ir juridiniams asmenims priimant sprendimus ar imantis bet kokių veiksmų, susijusių su vaiku, svarbiausia – geriausi vaiko interesai. Vaiko teisė žaisti neatsiejama nuo kitų Vaiko teisių konvencijoje deklaruojamų teisių bei nuo vaikų interesų pirmenybės principo. Sveikatos sistemos įstatymo preambulėje pažymima, kad gyventojų sveikata yra didžiausia visuomenės socialinė ir ekonominė vertybė (Sveikatos sistemos įstatymo 31 straipsnis, Visuomenės sveikatos priežiūros įstatymo 37 straipsnio 1 dalis; Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. gruodžio 9 d. nutarimu Nr. 1291 patvirtintos Nacionalinės visuomenės sveikatos priežiūros 2016–2023 metų plėtros programos 7.2 papunktis). Konstitucijos 53 straipsnio 2 dalyje, Sporto įstatymo 3 straipsnio 7 punkte, 9, 22 ir 26 straipsniuose įtvirtinta, kad valstybė skatina visuomenės kūno kultūrą ir remia sportą.

Vadovaujantis minėtu reglamentavimu, pažymėtina, kad vaikai turi teisę į saugias poilsio, laisvalaikio ir saviraiškos sąlygas. Pramogų parko teigimu, sprendimas priimtas atsižvelgiant į gautus rašytinius lankytojų (vaikų globėjų) skundus ir susirūpinimą dėl pavienių suaugusių asmenų buvimo parke ir galimai netinkamo jų bendravimo su vaikais (prašymų apsikeisti kontaktiniais duomenimis, pasidalinti gyvenamosios vietos ar mokymosi įstaigos detalėmis). Pramogų parką valdanti bendrovė yra gavusi skundų iš tėvų ir mokymo įstaigos, kad parke lankosi suaugęs asmuo be vaikų, dėl kurio kiti parko lankytojai – vaikai ir juos lydintys asmenys – jaučiasi nesaugiai.

Pareiškėjas teigia, jog buvo nuolatinis Pramogų parko lankytojas, tačiau, vadovaujantis Rašte išdėstytais argumentais, Pramogų parke nėra įrengta jokių atskirų zonų, skirtų išskirtinai tik suaugusiųjų laisvalaikiui. Visos pramogų erdvės yra bendros vaikams ir juos lydintiems suaugusiems. Atsižvelgiant į tai, kad nėra atskirų zonų suaugusiems asmenims, bei vadovaujantis parko šeimos koncepcija ir saugumo sumetimais, suaugusiems asmenims pramogauti parke vieniems (t. y. atvykus be vaiko ir aktyviai jo neprižiūrint pramogų metu) nėra leidžiama.

Darytina išvada, kad Pramogų parkas pakeitė Taisykles, užtikrindamas vaikų teisę leisti laisvalaikį saugiai, kas vienareikšmiškai vertintina kaip prioritetinė sąlyga teikiant paslaugas vaikams.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnį, teismuose ar kitose kompetentingose institucijose nagrinėjant fizinių, juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl

tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo, seksualinio priekabiavimo, nurodymo diskriminuoti, persekiojimo, priešiško elgesio ar neigiamų padarinių dėl skundo dėl diskriminacijos pateikimo, dalyvavimo byloje dėl diskriminacijos ar pranešimo apie diskriminaciją buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo, seksualinio priekabiavimo, nurodymo diskriminuoti, persekiojimo, priešiško elgesio ar neigiamų padarinių dėl skundo dėl diskriminacijos pateikimo, dalyvavimo byloje dėl diskriminacijos ar pranešimo apie diskriminaciją faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

Tiriant skundą dėl įrodymų pakankamumo ir patikimumo turi būti sprendžiama kiekvienu konkrečiu atveju. Įrodymų pakankamumas byloje reiškia, kad įrodymai neprieštarauja vieni kitiems ir jų visuma leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą. Vertinant keletą įrodymų, lemia ne tik kiekvieno iš įrodymų patikimumas, bet ir įrodomųjų duomenų tarpusavio santykis – ar nėra prieštaravimų tarp jų, ar šalutiniai duomenys patvirtina pagrindinius, ar pakankami yra tiesioginiai duomenys, ar nuoseklūs yra šalutiniai įrodomieji faktai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. sausio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-150/2007; 2008 m. sausio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-18/2008). Kai iš skirtingų byloje pateiktų įrodinėjimo priemonių gaunama prieštaringa informacija, teismas turi šį prieštaravimą išspręsti, tai yra atsakyti į klausimą, kuria informacija (duomenimis) vadovautis, o kurią atmesti, turi įvertinti ne tik kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę, bet ir įrodymų visetą, ir tik iš įrodymų visumos daryti išvadas apie tam tikrų įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą (Aukščiausiojo Teismo 2016 m. rugsėjo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-400-701/2016).

Pramogų parkas Rašte išdėstė poziciją, nurodydamas priežastis, dėl kurių buvo pakeistos Taisyklės, t. y. siekiant sudaryti vaikams saugias poilsio ir laisvalaikio praleidimo sąlygas.

Vadovaujantis išdėstytu, pažymėtina, kad Taisyklėse numatytas sąlygą – suaugę asmenys į „Adventica“ parką įleidžiami tik su nepilnamečiais vaikais, kaip lydintieji asmenys, – pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 17 straipsniu, 29 straipsnio 2 dalies 5 punktu,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a :

1. Pripažinti skundą nepagrįstu, kai nepasitvirtino jame nurodyti pažeidimai.

2. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją ir Pramogų parko vadovą.

Sprendimas per 1 (vieną) mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka arba Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatyta tvarka.

Lygių galimybių kontrolierė

Birutė Sabtauskaitė